

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

05 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:
Președinte
Judecători

Talpă Boris
Roic-Botezatu Lilia
Eremciuc Ghenadie

soluționând cererea de recuzare a judecătorilor Curții de Apel Comrat, Starciuc Ștefan, Colev Grigori și Fujenco Dmitrii, depusă de către Negură Ion, de la examinarea în ordine de recurs a plîngerii înaintate de ultimul în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală,

c o n s t a t ă :

1. Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, Mironov Andrei, a sesizat Curtea Supremă de Justiție, în vederea examinării cererii de recuzare a completului de judecată de la Curtea de Apel Comrat constituit din judecătorii Straciuc Ștefan, Fujenco Dmitrii și Colev Grigori, înaintată de către Negură Ion, din motivul imposibilității de a constitui un complet de judecată pentru examinarea cererii de recuzare respective, întrucât, în cadrul Curții de Apel Comrat activează doar patru judecători, din care trei sunt vizați în cererea de recuzare.

A solicitat ca în cazul în care cererea de recuzare va fi admisă, cauza să fie remisă într-o instanță de judecată de același nivel, pentru judecare în ordine de recurs (f.d. 158).

2. În cererea de recuzare înaintată de către Negură Ion s-a indicat că, judecătorii recuzați nu au dreptul să examineze această cauză. Orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil în termen rezonabil de către o instanță independentă, imparțială și legal constituțională, care va acționa în conformitate cu prezentul cod.

3. Soluționând cererea de recuzare înaintată judecătorilor Curții de Apel Comrat, Starciuc Ștefan, Colev Grigori și Fujenco Dmitrii, în raport cu prevederile legale, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform tezei a doua din art. 35 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care nu se poate forma un nou complet de judecată în aceeași instanță, recuzarea se soluționează, în cel mult 5 zile de la primirea dosarului, de instanța ierarhic superioară, care, dacă admite recuzarea sau abținerea, desemnează pentru judecarea cauzei o instanță egală în grad cu instanța în care s-a înaintat recuzarea.

În conformitate cu art. 35 alin.(3) Cod de procedură penală, încheierea instanței de judecată asupra recuzării nu este susceptibilă de a fi atacată.

Materialele cauzei atestă că cauza penală în privința lui Negură Ion se examinează în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat, unde actualmente activează doar patru judecători, din care trei judecători sunt vizați în cerere de recuzare înaintată de către Negură Ion.

Astfel, în circumstanțele în care la Curtea de Apel Comrat nu se poate forma un nou complet de judecată din 3 judecători eligibili pentru examinarea cererii de recuzare declarate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că soluționarea cererii de recuzare a judecătorilor din această instanță, conform art. 35 alin.(2) Cod de procedură penală, urmează a fi soluționată de Curtea Supremă de Justiție, ca instanța ierarhic superioară.

Din materialele cauzei rezultă că, Negură Ion a înaintat cerere de recuzare judecătorilor Curții de Apel Comrat, Starciuc Ștefan, Colev Grigori Fujenco Dmitrii de la examinarea în ordine de recurs a plîngerii înaintate de petiționarul Negură Ion în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, motivând că judecătorii recuzați nu au dreptul de a examina acest dosar, considerând că lui Negură Ion îi este încălcat dreptul la apărare, drept garantat de CEDO.

Potrivit art. 33 alin. (2), pct. 6) Cod de procedură penală, judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat, dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Astfel, temeiurile de înaintare a cererii de recuzare nu sunt enumerate exhaustiv de prevederile art. 33 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, și în cazurile de incompatibilitate a judecătorului dacă există „alte circumstanțe” care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului, legiuitorul a permis și invocarea altor circumstanțe decât cele prevăzute expres la art. 33 alin. (1), alin. (2) pct. 1)-5), alin. (3) Cod de procedură penală, cu condiția ca îndoială rezonabilă asupra imparțialității, trebuie să se fundamenteze pe suficiente elemente și fapte reale și obiective, acestea din urmă încadrându-se în „alte circumstanțe”.

Jurisprudența CEDO denotă și ea faptul că prezumția în favoarea imparțialității personale a judecătorului se aplică atâta timp cât nu există probe contrarii (*hotărârea Hauschildt versus Danemarcă*), hotărâtor fiind faptul dacă temerea de imparțialitate este justificată în mod obiectiv (*hotărârea Fey versus Austria*).

Astfel, în sensul art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil implică și dreptul la o instanță imparțială. În acest sens, instanța

are obligația de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitate, aparențele având un rol decisiv (*Piersack v. Belgium*, no. 8692/79 din 01.10.1982, §30, *Padovani v. Italy* nr.13396/87 din 26.02.1993, §27). Or, într-o societate democratică, instanța de judecată trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

În jurisprudența sa, cu ocazia definirii imparțialității instanței, Curtea Europeană a menționat că, orice judecător despre care se poate crede că, nu ar fi pe deplin imparțial cu privire la judecarea cauzei ce i-a fost dată spre soluționare, este obligat să se abțină, să o examineze (*Castillo Algar v. Spain*, nr.79/1997/863/1074 din 28.10.1998, §45).

Raportînd normele invocate supra la cererea de recuzare înaintată, Completul de judecată conchide că, cele invocate în cererea de recuzare nu prezintă circumstanțe întemeiate, or cererea de recuzare trebuie să fie motivată atât în drept, cât și în fapt.

În acest sens, se menționează că, autorul cererii de recuzare în susținerea acesteia urma să prezinte circumstanțele de fapt reale din care în mod obiectiv ar rezulta existența imposibilității participării judecătorilor recuzați la examinarea cauzei respective, iar simpla invocare precum că nu au dreptul de a participa la judecarea cauzei nu constituie temei de recuzare prevăzut la art. 33 Cod de procedură penală.

Ținînd cont de prevederile legale sus enunțate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recuzare, completul de judecată constată că, în fapt nu există nicio probă care ar indica la existența anumitor împrejurări, din care s-ar constata imposibilitatea participării judecătorilor Curții de Apel Comrat, Starciuc Ștefan, Colev Grigori Fujenco Dmitrii la examinarea în ordine de recurs a plîngerii înaintate de petiționarul Negură Ion în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală.

Prin urmare, completul de judecată conchide că afirmațiile referitor la faptul că judecătorii nu au dreptul de a examina prezenta cauza penală în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat, sunt neîntemeiate, fiind lipsite de suport probatoriu și, prin urmare nu pot fi interpretate ca temei de incompatibilitate a judecătorilor prevăzut de art. 33 Cod de procedură penală, circumstanță ce impune soluția de respingere a cererii de recuzare.

4. În conformitate cu art. 35 alin.(2) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Cererea de recuzare a judecătorilor Curții de Apel Comrat, Starciuc Ștefan, Colev Grigori și Fujenco Dmitrii, depusă de către Negură Ion, de la examinarea în

ordine de recurs a plîngerii înaintate de ultimul în ordinea prevăzută de art. 313
Cod de procedură penală, se respinge.

Încheierea nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Roic-Botezatu Lilia

Eremciuc Ghenadie